

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg er ikke sikker på, at jeg kan klare det her inden for de rammer, som de korte bemærkninger giver mulighed for.

Til hr. Martin Glerup, der argumenterer for mobiliteten i samfundet: Jo, men det er jo i høj grad også et spørgsmål om politik, hvordan vi indretter samfundet med hensyn til mobiliteten. Men det er jo rigtigt, som hr. Kalnæs siger, at det bliver til en trafikdebat hver gang. Det kan også blive til en debat om planlægning i samfundet, hvor regeringen jo har nogle flotte målsætninger i sin seneste planredegørelse, men som man ikke lever op til, når vi snakker trafikpolitik, og når vi snakker motorveje osv. Så sådan er der så meget.

Og så er det virkelig et farligt argument, hr. Glerup kommer med: Er det ikke lige meget, hvor udledningen kommer fra? Jamen det er jo nøjagtig hr. Hans Christian Schmidts argument, hr. Glerup overtager dér, bare med et andet formål. Det er jo lige nøjagtig det, hr. Hans Christian Schmidt siger: at det er vigtigt at få nedbragt udledningen; om det så sker i Østeuropa eller Danmark er lige meget. For hr. Glerup er det lige meget, om det sker fra biler, eller det sker fra oliiefyr eller kulfyre, eller hvad det er.

Det er ikke lige meget. Det er da flot, at vi har nået noget med vindmøllerne, men vi skal da bare have de andre sektorer med også, så når vi noget mere. Klimaet er jo sådan set også ligeglad med, om vi reducerer med 20 pct. eller 25 pct. Det bliver vi ikke belønnet for. Vi bliver belønnet for den grad, vi påvirker udviklingen med.

Og så er der hr. Kalnæs' udtalelse med de 4 pct. ud af de 8 pct., som er menneskeskabt. Jeg er bestemt ikke videnskabsmand og ved ikke så meget om tingene, men jeg tror, at klodens balance er meget, meget fin. Vores menneskelige aktivitet er i de seneste 100 år jo af en helt anden dimension end i hele historien før. Jeg ved ikke, om vi har frigjort lige så meget kulstof de sidste 25 år som i hele historiens forløb før os, det er noget i den størrelsesorden, det handler om, og så kunne det jo godt ske, at vi kunne forøge de 4 pct. til 4,5 pct., og det kan ske, at det er det, der får det til at tippe. Hvem ved? Jeg ved det ikke. Men det er der nogle videnskabsmænd der går op i med nogle andre målsætninger.

Vent til de tekniske løsninger: Ja, ja, men de begrænsninger, vi sætter for os selv, fremmer jo de tekniske løsninger, lige så vel som de stigen-

de energipriser gør. Det kan da godt ske, at den bedste gave, vi har fået i dette år, er de stigende energipriser, selv om vi synes, at det gør lidt ondt, for det sætter nogle ting i gang. Nu er der en motivation, nu kan det betale sig at gøre noget.

Og så til hr. Hans Christian Schmidts spørgsmål om, hvorvidt det, Kristeligt Folkeparti kunne byde på, var et samarbejde med socialister, som aldrig har opfundet noget som helst. Det var vist ikke lige nøjagtig det, han sagde, men det var det, han mente, tror jeg nok. Jeg synes sådan set, vi på forskellige områder byder på lidt forskelligt i samarbejde med forskellige partier, men vi må jo ofte konstatere, at når det er holdningsspørgsmål, er det egentlig mange gange på venstrefløjen, vi må hente tilslutning, når det drejer sig om menneskelige værdier. Når vi sætter menneskelige værdier over materielle værdier, og det gør vi altid, er det lettere at få tilslutning på venstrefløjen end på højrefløjen.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nej, jeg sagde bestemt ikke, at Kristeligt Folkeparti ikke kom med gode forslag. Det var mest, fordi hr. Ole M. Nielsen selv inddrog, at dem, han havde gjort det sammen med, var socialisterne i Folketinget, og det kender vi jo alle sammen. Det er da i hvert fald kun tegn på afgifter, afgifter, skatter, skatter, og det har ikke noget med at gøre, om miljøet får det bedre eller ej. Så det var jo dér, jeg havde mit spørgsmål. Men lad mig stille det igen til hr. Ole M. Nielsen.

Hvis nu hr. Ole M. Nielsen selv kunne lave et forslag til vedtagelse med Kristeligt Folkepartis egne synspunkter, kunne hr. Ole M. Nielsen så ikke godt tænke sig, at vi åbnede lidt mere op og ikke begyndte at snakke om positivlister, og at det kun lige må bruges til det og det, for jeg kan ikke helt forstå, hvis man gerne vil miljøet det godt, hvorfor man så allerede starter i sit vedtagelsesforslag med at sige, at de og de ting må ikke ske. Altså der tror jeg alligevel, at Kristeligt Folkeparti vil sige: Nej, lad os se, hvad der kommer, og så kan vi vurdere efterhånden.

Det var bare det, spørgsmålet gik på.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Tak, fordi jeg fik en chance mere. Lampen her var sådan helt glørd, før jeg gik ned sidste gang. Så det var på tide.